Konklusion

Artikel 49 TEUF er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter begrænsninger for åbning af nye apoteker, for så vidt som det i denne lovgivning bestemmes, at

— der i kommuner med under 4000 indbyggere kun må åbnes et enkelt apotek

— åbningen af et nyt apotek i kommuner med over 4000 indbyggere er undergivet betingelser, såsom at det indbyggertal, der kræves for åbning af et apotek, er overskredet med mindst 50 %, og at der skal være en mindsteafstand til eksisterende apoteker,

såfremt en sådan lovgivning ved fravigelse af de grundlæggende regler gør det muligt i enhver zone, som har særlige demografiske eller geografiske kendetegn, at åbne et tilstrækkeligt antal apoteker, som kan sikre en passende farmaceutisk betjening, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. september 2011 — Kommissionen mod Irland

(Sag C-82/10)

»Traktatbrud — direktiv 73/239/EØF — artikel 6, 8, 9, 13 og 15-17 — direktiv 92/49/EØF — artikel 22 og 23 — direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring — ændring af en forsikringsinstitutions vedtægtsmæssige kompetence — manglende anvendelse af EU-bestemmelser om forsikring bortset fra bestemmelser om livsforsikring«

1. *Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring — direktiv 73/239 — forpligtelse for forsikringsvirksomheder til at opnå en godkendelse — fritagelse for visse virksomheder — indskrænkende fortolkning (Rådets direktiv 73/239, som ændret ved direktiv 2005/68, art. 4 og 6) (jf. præmis 42-44, 47 og 48)*

2. *Traktatbrudssøgsmål — Domstolens prøvelse af søgsmålsgrundlaget — relevante forhold — forholdene ved udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist (art. 258 TEUF) (jf. præmis 57)*

3. *Medlemsstater — forpligtelser — gennemførelse af direktiver — undladelse — begrundet i interne forhold — ikke tilladt (art. 258 TEUF) (jf. præmis 58)*

Angående

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, 8, 9, 13, 15, 16 og 17 i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228, s. 3) — tilsidesættelse af artikel 22 og 23 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EFT L 228, s. 1).

Konklusion

1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, 8, 9, 13 og 15-17 i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005,

og artikel 22 og 23 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), som ændret ved direktiv 2005/68, idet Irland ikke fuldt ud anvender disse direktiver i forhold til alle forsikringsvirksomheder på et ikke diskriminerende grundlag.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 29. september 2011 — Kommissionen mod Østrig

(Sag C-387/10)

»Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — en medlemsstats lovgivning vedrørende investerings- og ejendomsfonde — bevis for udbytte, der anses for udloddet — bevis, der fremlægges af en skatterepræsentant — »nationale« kreditinstitutter og revisorer, der fungerer som skatterepræsentant«

Fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner — national lovgivning, der begrænser investerings- og ejendomsfondes skattemæssige repræsentation til indenlandske kreditinstitutter og revisorer — ikke tilladt — begrundet i den almene interesse — foreligger ikke (art. 49 EF; EØS-aftalen, art. 36) (jf. præmis 25 og 31-34 samt domskonkl.)